

תת"ע 5387/12/20 - מדינת ישראל נגד יצחק כץ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5387-12-20 מדינת ישראל נ' כץ
בפני כבוד השופט גיל קרזבום

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק כץ

הנאשם

נימוקי הכרעת דין

ביום 23/11/21 זיכיתי את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו, וזאת מחמת הספק. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, בכך שביום 20.05.20 בשעה 12:05 נהג הנאשם ברח' יפו 145 בחיפה, ולא ציית לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

דין והכרעה

ראיות המאשימה

3. השוטר מר בסאם אשר ערך את הדו"ח ת/1 ואת המזכר ת/2 (שכתוב של ת'1) אישר תוכנם כדלקמן:

"הנ"ל לבדו נסע ביפו מכיוון כללי צומת דולפין ממזרח, והיה בנתיב הימני בנת"צ. בפינת הרחוב 145 מוצב קו עצירה ושני רמזורים תקינים נבדקו לפני האכיפה. אני השוטר יחד עם השותף ישראל, ניידת 331, עמדנו סטטי במקום, ופניי לעבר הרמזור. זיהיתי את הרמזור דלוק אדום מלא, ואז הנ"ל עובר קו העצירה בנסיעה רצופה ונכנס לצומת ברמזור אדום מלא. לציין, בנתיב שמאל משאית. עצרה כי צייתה לרמזור. הנהג הנ"ל המשיך את נסיעתו הרצופה ברמזור דלוק אדום. נסענו אחריו. בקשר עין רצוף. כרזתי לו לעצור. נעצר. הוסבר העבירה ונרשם דוח זה.

תגובת הנהג: איפה? לא היה אדום בכלל. איזה רמזור?"

בחקירתו הנגדית, לטענה לפיה הוא הסביר לנאשם כי הוא ביצע את העבירה בצומת אחר מזה המפורט בדו"ח, השיב: "ברמזור אין ימינה. אחרי הרמזור בהמשך יש פנייה ימינה, איפה שהשווארמות. אתה הגעת מהכיוון הנגדי, ממערב למזרח, וזה הרמזור הראשון אחרי צומת דולפין, איפה שסוכנות "מיצובישי" ... הרמזור הוא רק ישר. אני פניתי לפני הרמזור המדובר ימינה, לרח' יצחק. מה שאתה מראה לי זה בכלל לא מקום העבירה. אתה מראה לי על הצומת בצד השני" (עמ' 3 ש' 21-25 לפרוטוקול).

4. עד התביעה מס' 2 מר ישראל אלון ערך את המזכר ת/3, ואישר את תוכנו כדלקמן: "... הייתי עם מבטי כלפי הרמזור המרוחק לתנועה המגיעה מדולפין לעצמאות. הבחנתי כי ברמזור האור התחלף לאדום, והסטתי מבטי לעבר הרמזור הקרוב בו קו עצירה ברור על פני הכביש. נבדק טרם אכיפה ומשאית נעצרה בקו הרמזור הקרוב הנ"ל משמאל לרכב הנ"ל שהגיע בנת"מ ימני ולמרות האור ברמזור אדום, המשיך בנסיעה רצופה ונסענו אחריו תוך קשר עין רצוף..."

בחקירתו הראשית הבהיר כי ברמזור אותו אכף אין פנייה ימינה. לטענת הנאשם לפיה הוא נעצר לאחר שפנה ימינה, ולא ברמזור שכיוונו ישר בלבד, השיב: "אני לא רשמתי איפה עצרנו אותך. יש ימינה לאורך כל רח' יפו כמה פעמים... לא ראיתי את זה רלוונטי לרשום את מקום העצירה. רשמתי אך ורק שנסענו אחריו תוך קשר עין רצוף ורשמתי את העבירה ומה ראיתי וזה הכול. אני לא אמור לרשום את כל העניינים. בסאם אמור לרשום. אני לא" (עמ' 5 ש' 1-7 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.). לשאלה איזה סוג וצבע רכב ביצע את העבירה, השיב: "לא רשמתי כי לא רלוונטי" (עמ' 5 ש' 13 לפרוטוקול). לשאלה האם היו רכבים נוספים בינו לבין רכב הנאשם, השיב: "לא יודע לומר" (עמ' 5 ש' 15 לפרוטוקול). כך גם לא ידע לומר כמה זמן הם נסעו אחרי רכב הנאשם, והיכן עצרו אותו.

גרסת הנאשם

5. במעמד קבלת הדו"ח נרשמה תגובת הנאשם: "איפה, לא היה אדום בכלל, על איזה רמזור?"

בחקירתו הראשית העיד: "נסעתי ברח' יפו, פניתי ימינה ברח' תל אביב...מיד לאחר פנייה ממש כמה שניות הייתה סירנה ועצרתי בצד. לטענה שעברתי באדום, אמרתי לשוטר, שלא פניתי באדום. לגבי הרמזורים לפני, לא נסעתי באדום, חד וחלק באף אחד מהרמזורים, והוא התייחס לרמזור של הפנייה ולא לרמזור שהוא העיד עליו. אני גם צילמתי את זה אח"כ כפי שהראיתי בחקירה של העד הראשון" (עמ' 6 ש' 2-6 לפרוטוקול).

לטענה לפיה השוטרים רשמו בדו"ח את מיקום ביצוע העבירה (יפו 145), השיב: "כשהשוטרים נתנו לי דוח הם לא אומרו שהעבירה נעברה ביפו 145. הם אמרו "ביצעת את העבירה כאן בצומת" ו"כאן בצומת" זה הצומת שאליו פניתי...אני לא יודע על סמך מה אתה מבסס את זה, אך בכל מקרה לא נסעתי באור אדום" (עמ' 6 ש' 12-16 לפרוטוקול). לשאלה האם הוא יכול לשלול את הטענה שעבר באור אדום ברח' יפו 145, השיב: "אני לא עברתי באור אדום חד וחלק...בירוק, ובאחד עמדתי באדום, עד שהתחלף לירוק, ואז נסעתי" (עמ' 8 ש' 7-11 לפרוטוקול).

דין והכרעה

6. השוטרים עמדו על גרסתם כמפורט בדוחות שנרשמו על ידם, וגרסתם לא נסתרה.
7. עם זאת בדו"ח נפלו פגמים, שיש בהם כדי לכרסם בראיות המאשימה, ולעורר ספק בזהות הרכב שנצפה על ידי השוטרים עובר באור באדום.
- רכבו של הנאשם נעצר במרחק לא מבוטל ממקום ביצוע העבירה הנטענת, וברחוב אחר. בנסיבות אלו, קיימת חשיבות רבה לתיאור מסלול נסיעת השוטרים אחרי רכב הנאשם, ובפרט לציון העובדה שהוא נעצר ברחוב אחר.
- עיון בדו"ח ובמזכרי השוטרים מלמד, כי נתיב הנסיעה, לרבות פנייתו לרחוב אחר, כלל לא פורטו בדוחות השוטרים, ואף לא צוין בהם, שהנאשם נעצר ברחוב אחר.
- מעדותו של העד ישראל אלון עולה, כי הוא לא כלל לא היה מודע לכך שהנאשם נעצר ברחוב אחר. העד לא ידע לומר מה היו סוג וצבע רכבו של הנאשם, ולא ידע לומר אם במהלך כל הנסיעה אחריו היו רכבים נוספים בין הניידת לרכב הנאשם.
8. נוכח האמור לעיל, מתעורר ספק לא מבוטל ביחס לשאלה האם השוטרים אכן עצרו את רכבו של מי שביצע את העבירה. בהקשר זה, לא די בטענתם הכללית, לפיה הם שמרו על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם. אמירה כללית זו, חייבת לטעמי להיות מגובה בעובדות כגון: תיאור מסלול הנסיעה, התייחסות לקיומם של רכבים נוספים בין הניידת לרכב הנאשם, ובפרט העובדה שרכב הנאשם נעצר בכלל ברחוב שונה מהרחוב בו בוצעה העבירה.
- בהקשר זה אפנה לדבריו של השוטרי ישראל אלון: **"אני לא אמור לרשום את כל העניינים. בסאם אמור לרשום. אני לא"** (עמ' 5 ש' 6-7 לפרוטוקול). במילים אחרות השוטרי אלון הכיר בחשיבות אותם רישומים, אך לטענתו היה זה מתפקידו של השוטרי בסאם לפרטם.
9. חשיבות רישום הפרטים הנ"ל מתעצמת עוד יותר נוכח העובדה, שהעבירה לא צולמה (כפי שהדבר נעשה במקרים רבים אחרים).
10. אשר לגרסת הנאשם, זו לא נסתרה בשום שלב. הנאשם עמד על גרסתו חרף חקירה נגדית ארוכה ומקיפה (יחסית לדו"ח תעבורה). עדותו של הנאשם עשתה עלי רושם אמין, והתרשמתי כי הוא אכן משוכנע בכך שלא נסע בניגוד לאור אדום שדלק (כפי טענת המאשימה) בכיוון נסיעתו.
- גם במעמד קבלת הדו"ח הנאשם לא הודה במיוחס לו, ולא יצאה מפיו אמירה שיכולה להוות "ראשית הודיה" או תמיכה

בגרסת המאשימה. נהפוך הוא, הנאשם הביע פליאה על טענת השוטרים לפיה עבר באדום, וכדבריו: "איפה? לא היה אדום בכלל. איזה רמזור?".

11. צפיתי גם בסרטון מצלמת הגוף של השוטר וניתן ללמוד כי בשום שלב הנאשם לא הודה במיוחס לו, וחזר וטען שלא עבר באור אדום.

12. טענת הנאשם לפיה הוא לא עבר באור אדום, מתיישבת עם הפגמים שפורטו לעיל, והאפשרות שלא היה זה רכבו שנצפה עובר באדום.

13. במכלול הנסיבות, אין להעדיף את גרסת השוטרים על פני גרסתו של הנאשם. בוודאי שלא ניתן לקבוע כי גרסתם הוכחה מעבר לספק סביר.

14. לאור כל האמור לעיל, קבעתי כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר, ובהתאם, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תעביר עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, במעמד הצדדים